

Hodnocení

diplomové práce Jitky Fejglové „Evropské mezinárodní právo procesní se zvláštním zaměřením na Nařízení Brusel IIa“

Diplomová práce je věnována jednak obecně otázkám regulace mezinárodního civilního procesního práva, jednak speciálně regulaci evropského mezinárodního civilního procesu v oblasti práva rodinného. Cílem práce, jak diplomantka uvádí na s. 4-5, je přehledně shrnout současnou úpravu evropského mezinárodního práva procesního, vývoj této úpravy a nastínit možné směry, kam by se mohla úprava ubírat. Ve druhé polovině práce se diplomantka zaměřuje na Nařízení Brusel IIa jako na konkrétní instrument evropského mezinárodního práva procesního, který se dotýká některých otázek procesního práva z oblasti manželství a rodičovské zodpovědnosti. Myslím, že s ohledem na předepsaný limit diplomové práce to bylo vcelku rozumné řešení: diplomantka se poměrně podrobně zabývala vybranými otázkami Nařízení Brusel IIa a k těm dalším, z nichž některé byly v práci pouze naznačeny, se může vrátit ve své rigorózní práci, které se, pokud vím, hodlá věnovat již v brzké době. Určitě je co rozvíjet.

Diplomová práce je logicky poměrně dobře rozvržena a vhodně uspořádána. Práce sestává z pěti kapitol, dále vnitřně rozčleněných, z nichž první je Úvodem, a po nichž následuje Závěr.

Po partii nazvané Úvod a limity, která vymezuje celou problematiku, se druhá kapitola stručně zaměřuje na pojem a předmět evropského mezinárodního práva procesního. Zajímavou otázkou, která je v této části pouze nadhozena, a která se v této obecné poloze objevuje opět ve čtvrté kapitole, je otázka evropského civilního kodexu. Diplomantka se bohužel blíže k tématu nevyjadřuje (koneckonců to nebylo přímo téma její práce), nicméně otázka je to velmi zajímavá. Pramen, z něhož čerpala, však není dostatečně identifikován (ke s. 8, 29-30), k této otázce by měla alespoň naznačit své stanovisko při ústní obhajobě práce,

s přesným uvedením zdroje, z něhož čerpala. Třetí kapitola se věnuje pramenům mezinárodního práva procesního, čtvrtá kapitola, v níž lze spatřovat první těžiště práce, uvádí prameny evropského procesního práva (vhodnější by asi bylo upřesnění, že se jedná o civilní proces, terminologie ale sleduje ZMPS). Pátá kapitola, druhé těžiště, se podrobněji zabývá Nařízením Brusel IIa. Trochu mne mrzí, že diplomantka vychází především (i když nikoli výlučně) z českých zdrojů, přestože absolvovala studijní pobyt v zahraničí (ve Finsku), na který jsem ji sama doporučila. Tento nedostatek by mohla napravit tím, že se pokusí najít odezvu ve finské (případně jiné) literatuře na nedávné rozhodnutí ve věci C-435/06 (ke s. 42): rozhodnutí jsem uvedla ve své knize, ale nevím, zda již k němu bylo něco publikováno, pokud ano, tak nejspíše ve Finsku, které podalo předběžnou otázku. V závěru této kapitoly se diplomantka zaměřuje i na tuto úpravu *de lege ferenda*.

Práce ústí ve stručný Závěr, který vyznívá poměrně optimisticky, a to přes negativní oficiální české stanovisko k novým návrhům.

Diplomantka používá převážně českou, zčásti i zahraniční literaturu, práce je napsaná poměrně kulturně, bez věcných nesprávností.¹

Práci doporučuji k ústní obhajobě.

Prof. JUDr. Monika Pauknerová, CSc.

V Praze dne 14.8.2008

¹ S výjimkou úvah na s. 28, kde diplomantka patrně přehlédla, že byla přijata nová Haagská úmluva o výživném.